

Jätteproppen Ellen

| av Elise Claeson

Är den patriarkaliska jätteproppen Orvar på väg att ersättas av sin matriarkaliska motsvarighet, jätteproppen Ellen? Har Ellen redan tagit makten över politiken? Och måste män i så fall bli kvinnor för att komma in i framtidens riksdag?

”

JAG SPÅR EN UNDERGÅNG av mannens maktsfär. Kvinnorna tränger ut männen som får en mer osäker bild av sin roll”.

Könsrollskonsulten Ingemar Gens svarade tvärsäkert på den retoriska frågan varför kvinnorna tar makten (SvD 8.10). Som skapare av ett riksbekant könsrollsprojekt vid dagisen Tittmyran och Björntomten i Gävle har han aktivt medverkat till mannens feminisering. Dagispojkar fick lyssna på Mozart och massera varandra (flickorna fick hoppa från bord och ryta som lejon).

Svenska pojkar klarar sig sämst i skolan i Europa, påstår Unesco (DN 6.11). De hoppar av i förtid från en skola som premierar flitiga och snälla flickor. Flickor får oftast högre betyg. ”Vi gör pojkarna omöjliga och formar dem redan när de är små med våra attityder”, säger jämställdhetspedagogen Kajsa Wahlström.

Dessa samtida tecken i landets största morgontidningar visar att något håller på att hända med våra könsrollers roller i samhället. Men vad? Har feminismen slutgiltigt segrat? Är välkända patriarkaliska jätteproppen Orvar på väg att lösas upp och ersättas av – vad? En kvinnlig motsvarighet – kanske matriarkaliska, jätteproppen Ellen?

Hur blev det så? Svaret finns i det genompolitiserade svenska samhället.

”Politiken är den enda maktarena som finns för kvinnor”, förklarade statsvetardocenten Lena Wägnerud vid ett regeringseminarium om valdeltagande och syftade på kvinnors stadigt ökande valdeltagande under 1900-talet. Vid valet 2002 röstade 82 procent av kvinnorna mot 78 procent av männen. Kvinnor lever längre och är väljare under längre tid än männen. 45 procent av riksdagsledamöterna är kvinnor. Regeringen är till hälften kvinnor.

I EMU-folkomröstningen var kvinnorna en avgörande väljargrupp för nej-sidan. 57,7 procent av kvinnorna röstade nej mot 45,8 procent av männen (valresultat: nej 55,9 procent).

KVINNORS VÄRDERINGAR STYR

Samtidigt härjar riksfeministerna Gudrun Schyman och Margareta Winberg oförtrutet på om kvinnobristen i börsbolagens styrelser.

Men det är mest ett spel för gallerierna. Feminismens elittrupper talar numera med små bokstäver om kvinnors makt i politiken. Där har slaget redan vunnits. Den svenska politiken styrs numera av en kvinnomajoritets värderingar. Det genompolitiserade svenska samhällets viktigaste maktarena kan sägas vara i feminina (feministiska?) händer. Jätteproppen Ellens händer. De lystna blickar som kastas på börsbolagen betyder inte så mycket. Det är i politiken som makten över svenska sinnen börjar.

”SAP:s tillväxtrådslag är arbetarrörelsens försök att komma till tals med Ellen.”

Docent Wägneruds forskning visar att typiskt kvinnliga politikområden som socialpolitik, sjukvård, barnomsorg blivit centrala i den politiska debatten och beslutsprocessen. Kvinnors höga valdeltagande har påverkat politiken. Dessutom påverkar politiken kvinnors liv mer än mäns. Kvinnorna finns i offentlig sektor. Det är ingen slump att mantrat vård-skola-omsorg blivit politikens hjärtpunkt.

Typiska manliga politikområden som skatter, samhällsekonomi, näringspolitik har svårare att få gehör bland väljarna. Väljarna röstar som om de vore kvinnor. En majoritet av väljarna är ju kvinnor. Den som vill vinna val måste vinna kvinnornas hjärtan. Eller de feminiserade männens.

Göran Perssons tillväxtagenda är en typisk manlig agenda som blir svårsåld. Den röd-gröna kvinnomaffian i svensk politik vägrar envist att ta till sig manligt ekonomistiska argument. Rödgröna jätteproppen Ellen job-

regerar

Manliga män och kvinnliga kvinnor? Romare rövar bort sabinska. Giambologna, 1582

bar oftast i offentlig sektor och är narkotiskt beroende av välfärdstrygghet via högskattesamhället. Hon har aldrig velat förstå att svensk välfärd vilar på den tillväxt som skapats av små och stora företag. I hennes värld skapas välfärd av goda politiker, ofta goda kvinnliga, gärna feministiska politiker.

I feministisk retorik beskrivs näringslivet som en patriarkalisk sandlåda. Men även företagen har blivit feminiserade. Ekonomijournalisten Benjamin Hunt beskriver i "The Timid Corporation" (Wiley&Sons, recenserad 9.10 i www.smedjan.com av Waldemar Ingdahl) hur företagen blivit allt mindre riskbenägna, de söker oftare tryggheten i status quo än otryggheten i tillväxtskapande nysatsningar. Vad är det om inte näringslivets egen vård-skola-omsorgsagenda – det snälla, etiska företaget. Fler kvinnor i bolagsstyrelserna skulle förmodligen förstärka kapitalismens trygghets- och snällhetshetsnoja. Direktörsproppen Ellen?

FEMINISTISK MODER SVEA

Ellen är ofta 40- eller 50-talist, ofta en medkännande akademiker i vår mest välutbildade generation. Hon är ett barn av -68 och har aldrig lämnat den världsbild som grundlades i vänsterfeminismen. För henne kommer nästan allt ont från kapitalismen och manssamhället. Euron blev en symbol för allt som hotar den goda svenska kvinnovärlden. Folkhemmet har blivit ett Alla Kvinnors Hus. Enpartistaten är egentligen en kvinnostat, en statsfe-

FOTO: Lars Fimmerstad

ministisk Moder Svea. Per-Albins och Palmes utopiska starka samhälle har koloniserats av den utopiska feminismen, som tror att könet är en social konstruktion. Ett perfekt par.

Svensk socialdemokrati och svensk feminism förenas i tron på att politiken kan skapa det perfekta samhället. De förenas också i tron att det goda och trygga samhället skapas av en viss sorts människor – de Goda. Som till stor del är medkännande kvinnor i offentlig sektor – det vill säga genussocialisten Ellen. Kvinnokolonins trygghetsnarkomaner kommer att säga nej till tillväxtagendan – om inte något radikalt inträffar. SAP:s tillväxtrådslag är arbetarrörelsens försök att komma till tals med Ellen. Men rådsrådet riskerar att uppfattas som ett patriarkaliskt-kapitalistiskt övertalningsprojekt a la EMU. Sânt älskar rödgröna jättepuppen Ellen att sätta stopp för. För Ellen vet att få idag öppet vågar ifrågasätta den goda kvinnokyrkans budord. Dess översteprästinna, typ Linda Skugge, slår oss genast på fingrarna i Expressen om vi tänker fel.

Politiken och hela samhällslivet har feminiserats. Statsfeminismen har blivit vår tids statsreligion, ett opium för folket. Makten måste anta kvinnliga värderingar för att vinna legitimitet och tilltro. Män som vill få makt måste bli reservkvinnor. Arketyper är Bengt Westerberg som slutade driva marknadsliberala frågor när han blev partiledare, började hylla den jämställda välfärdsstaten och utnämndes till "årets feminist."

MODERAT OMVÄNDELSE

Nu vill moderaternas Fredrik Reinfeldt gå i Westerbergs fotspår. Under rubriken "Den radikale moderaten" viker han ut sig i Dagens Industri (17.10) och aviserar mer satsningar på vård-skola-omsorg och mindre på skattesänkningar... De alltför manliga moderaterna måste vinna kvinnornas röster och inordna sig i statsfeminismens läror. Annars sänks partistödets. Den hotfulla opposition som kunde anas i skattesänkarkraven har nu tonats ned. Enpartikvinnostaten kan andas ut.

Vi bevittnar manlighetens omvändelse under galgen.

Moderaternas Fredrik Reinfeldt jagar könslöneskillnader och glastak i partiet och gillar fredagsmys med popcorn och läsk.

SE-bankens vd Lars Thunell prioriterar det politiskt korrekta arbetet med att öka andelen kvinnliga chefer och styrelseledamöter i näringslivet.

Hockeystjärnan Börje Salming satsar pengar på ett hem för bortsprungna kattor.

En attraktiv svensk man med makt tycks helst av allt vilja likna en kvinna. I VeckoRevyns lista över de snyggaste männen återfinns mest späda ynglingar med örhänge, hästsvans och rakade kroppar. Maktens män vill helst inte tala om manliga ting, som kapitalavkastningskrav, vinst och lönsamhet. De vill vara lika vackra och goda som kvinnor. Statsfeminismens problemformuleringsmonopol har inte bara förändrat den svenske mannen utan också den svenska samhällsekonomin.

"Svensk socialdemokrati och svensk feminism förenas i tron på att politiken kan skapa det perfekta samhället."

Manlighetens utförsbacke har förenats med Sveriges utförsbacke i välståndsligan. När vi mest av allt behöver manligt kraftfull tillväxt-aktion tävlar maktens män om epitetet "årets feminist".

Allt fler talar om behovet av en terminator, en frälsare, i svensk politik.

Arnold Schwarzeneggers seger i guvernörsvalet i Californien ses som en vägvisare. Nya trender lär alltid komma västerifrån. De californiska väljarna protesterade mot politikens feminisering och valde en superman till guvernör. Den förre guvernören upplevdes som "pink", enligt politiska krönikörer. Han var helt i händerna på en rödgrön röra bestående av feminister, miljöaktivister, fackföreningar och offentliganställda.

Känns bilden igen?

Men världens mest feminiserade land tål nog inte en manlig terminator, som kommer utifrån. Vår frälsare måste vara jämlik och vanlig – "en av oss kvinnor". En frälserska, som likt specerihandlardottern Margaret Thatcher gör upp med förstelnade och förtryckande strukturer. En revolutionärska som koloniserar och löser upp rödgröna jättepuppen Ellen – inifrån. En medkännande terminatorska som vågar gå i närkamp med den goda kvinnomakten. Men den brittiskt revolutionära Thatcher-typen med dräkt, brosch, hårsprayat hår och handväska är osvensk. Här faller vi för fotröta skor, lättvättade myskläder och osminkad naturlighet.

Vår svenska revolutionära terminatorska finns säkert redan mitt ibland oss och bidar sin tid – förklädd till en alldeles vanlig, blond, osminkad, osprayad småbarnsmamma från en alldeles vanlig villaförort.

"Hela samhällslivet har feminiserats."

Elise Claeson (eliseclaeson@hotmail.com) är frilansskribent.